

Frank Aaen (EL):

Hvorfor har regeringen så henvendt sig til USA, oven i købet to gange, ja, tre gange, når vi tæller initiativet nede i EU med? Hvorfor har regeringen fundet det nødvendigt at gøre noget så usædvanligt som at spørge en anden regering, om de vil kommentere anklager om, at den pågældende regering er involveret i tortur? Er der ikke en grund til, at man har stillet det spørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo et eksempel på, at hr. Frank Aaen kan finde noget at spørge om under alle omstændigheder.

Altså, nu spørger hr. Frank Aaen: Hvorfor har regeringen spurgt i USA? Og hvis vi ikke havde gjort det, ville hr. Frank Aaen kritisere, at regeringen ikke havde gjort det. Men på den måde har hr. Frank Aaen jo jackpot.

Frank Aaen (EL):

Jamen der må jo være en grund til, at regeringen har spurgt, og det er den, vi gerne vil have oplyst. Er det bare avisforlydender, noget, man har læst i avisen? Dem plejer statsministeren jo blankt at afvise: Man reagerer ikke på avisrygter. Eller på hvilket grundlag har regeringen rejst – helt berettiget og udmærket, det har vi også rost – de her spørgsmål over for amerikanerne? Er det, fordi man ved, der er noget om det? Er det, fordi man har læst det i en avis, eller er det et forsøg på at lukke munden på dem, der rejser de her kritiske spørgsmål?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Altså, det er de samme spørgsmål, og jeg må give de samme svar, nemlig at som udenrigsministeren allerede har oplyst, har han ikke kendskab til, at der inden for dansk luftterritorium skulle foregå persontransporter med et formål, der strider mod internationale konventioner. Det kan jeg helt henholde mig til.

Formanden:

Så er det hr. Lars-Emil Johansen som medspørger.

Lars-Emil Johansen (SIU):

For et par uger siden stillede jeg et spørgsmål til statsministeren vedrørende det samme emne, som hr. Rune Lunds spørgsmål omhandler, nemlig overflyvning af og mellemlanding i Grønland i samme forbindelse. I går fik jeg et

svar fra statsministeren, et svar, der viser alt andet end engagement i problemet. Det er måske forståeligt nok. Der er jo langt til Grønland fra Slotsholmen.

Men Grønland har en og anden erfaring, som ikke nødvendigvis er af det gode. Regeringens manglende interesse i, hvad der foregår i og over Grønland af den slags karakter, taget i betragtning ville jeg gerne spørge statsministeren, om det får regeringen til at overveje en ny opgavefordeling mellem regeringen og det grønlandske landsstyre, således at der kan komme myndigheder, der har større interesse i den slags sager.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes ikke, det er en korrekt fremstilling af regeringens beslutninger og handlinger i den her sag. Nu hørte vi før hr. Frank Aaen undre sig over, at regeringen havde stillet spørgsmål, havde henvendt sig, og lad mig derfor gentage, at udenrigsministeren jo i går har oplyst, at regeringen har bedt USA om at kommentere de påstande, der har været om de her CIA-flyvninger, og at EU's udenrigsministre har besluttet, at den britiske udenrigsminister som formand for Udenrigsministerrådet skal rejse sagen over for den amerikanske udenrigsminister. Det synes jeg ikke vidner om mangel på engagement og interesse.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Jeg forstår ikke det her. Enten er der noget om sagen, eller også er der ikke noget om sagen. Hvis der ikke er noget om sagen, hvorfor henvender den danske regering sig så til USA for at fortælle, at man ikke ønsker de her CIA-flyvninger over dansk luftrum, og at man ikke ønsker, at CIA-fly lander i danske lufthavne? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Svaret er selvfølgelig, at der er noget om denne her sag, men at den danske regering ikke gør nok, ikke vil være aktiv nok, ikke er interesseret i at få kastet nok lys over den her sag, fordi den ikke vil gøre sig uvenner med USA.

Det synes jeg er en meget, meget kedelig tilgang til de her alvorlige brud på menneskerettighederne, til denne her tortur, som bliver udøvet i hemmelige fængsler, til de her mennesker, som bliver fløjet rundt som spøgelsesfanger, uden at nogen ved, hvor de er, eller hvad der